

anledning til længere debat, men østblok-landene afholdt sig fra at stemme for en række af de stillede forslag.

Femte udvalg tiltrådte ved de omtalte møder et forslag om ændring af visse dyrtidsgrupper for personalet, hvilket vil medføre en forhøjelse af FNs administrationsudgifter med \$ 387 000 om året.

Plenarforsamlingen vedtog udvalgets indstilling om tillægsbevillingerne med 78 stemmer for, 0 imod og 9 blanke stemmesedler (østblokken).

2. I generalsekretærens oversigt over de forventede udgifter i året 1960 ved *FNs militære operationer i Congo* blev de samlede udgifter anslået til \$ 66,63 mill. Af dette beløb ville et anslået beløb på \$ 15 mill. blive anvendt til refundering af medlemsstater for udgifter, som disse har afholdt eller afholder til opretholdelse af FNs militære styrker i Congo.

FNs rådgivende budgetudvalg anslog, at udgifterne ved FNs militære operationer i Congo i 1960 ville kunne afholdes inden for en udgiftsramme på \$ 60 mill. Størstedelen af forskellen mellem de to skøn kan forklares ved, at det rådgivende budgetudvalg skønner, at en betydelig del af de krav, som medlemslandene har på FN som følge af deres bidrag i form af varer og tjenesteydelser, først vil blive gjort gældende i løbet af 1961.

Herudover anførtes det, at man fra amerikansk side har givet løfte om at ville dække størstedelen af de omkostninger på \$ 14 mill., som det amerikanske luftvåben har afholdt til dækning af udgifter ved transport af FN-tropper til Congo. Desuden har man fra sovjetisk side givet tilsagn om at ville undlade at kræve dækning for udgifter til varer og tjenester til et samlet beløb af \$ 3,66 mill., som er blevet anvendt i forbindelse med FNs militære operationer i Congo.

Femte udvalg afsluttede den 15. december behandlingen af spørgsmålet om fordelingen af udgifterne ved FNs operationer i Congo i året 1960. Under den langvarige debat om spørgsmålet blev der fra østblokkens side og fra lande som Irak og Guinea givet udtryk for en skarp kritik af den måde, som FN-operationerne i Congo var blevet ledet på. Fra disse landes side erklærede man endvidere, at det mest naturlige var, at Belgien

som den skyldige part og subsidiært De Forenede Stater dækkede udgifterne ved FNs operationer i Congo. Det fremgik af debatten, at østbloklandene ikke ville deltage i betalingen af pålignede bidrag til udgifterne i Congo, se også afsnit 2 vedrørende budget for 1961.

Den finansielle del af diskussionen samlede sig om to forskellige resolutionsforslag. Ifølge det ene af disse, som var fremsat af *Irland, Liberia* og *Sverige*, skulle Congo-udgifterne for 1960 optages på FNs almindelige budget og fordeles på grundlag af den ordinære bidragsskala. Ifølge det andet resolutionsforslag, der blev fremsat af *Pakistan, Senegal* og *Tunis*, skal 1960-udgifterne for Congo-operationerne afholdes over en særlig konto under henvisning til FN-pagtens artikel 17 (2). Det fastsloges imidlertid udtrykkeligt i resolutionsforslaget, at betaling af bidrag ville være en juridisk forpligtelse for medlemslandene (en tilsvarende bestemmelse har ikke været optaget i resolutionerne vedrørende finansieringen af UNEF-styrken i Gaza-området). Ifølge dette forslag skulle bidragene fordeles på grundlag af den normale bidragsskala; hertil føjedes imidlertid en modifikation, hvorefter FNs nye medlemslande og lande, som modtager hjælp under FNs udvidede tekniske bistandsprogram, efter ansøgning vil kunne opnå en nedsættelse af deres bidrag med indtil 50 pct. (USA havde tilbudt at yde et frivilligt bidrag på indtil \$ 4 mill. for at godtgøre FN det indtægtstab, som vil opstå i medfør af disse rabatydelser). Det tunesiske resolutionsforslag afsluttes med en opfordring til Belgien om at yde et væsentligt bidrag til dækning af udgifterne ved FNs virksomhed i Congo. Fra belgisk side erklærede man allerede under debatten, at man ikke under de nuværende forhold i Congo havde planer om at yde et sådant frivilligt bidrag.

Det var på et tidligt tidspunkt af debatten klart, at det irsk-svensk-liberianske resolutionsforslag ikke ville have nogen mulighed for at blive vedtaget, og forslagsstillerne til dette resolutionsforslag erklærede under debatten, at man ville være villig til at stemme for det tunesiske resolutionsforslag. Diskussionen stod herefter først og fremmest om spørgsmålet om at gøre bidragspligten til Congo-kontoen til en juridisk for-